

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

Η ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΡΕΝΙΑΡ

Η ζωή του Ρενιάρ. Άληθινά μυθιστόρημα. Η όμορφη Ισαβέλλα με το ζηλότυπο σύζυγο. Ένα άκουσιο ταξίδι στη χώρα των Μπαρβαρίνων. Τα ανθρωποειδή της Άλγερίας. Τρεις λευκοί σκλάβοι ενός μπέη. Ο έρωτόληπτος πασάς. Μία περιπετειώδης απόδραση. Ένας γάμος που δεν ήταν τω-χερό να τελειώσει. Όπου εμφανίζεται ο σύζυγος. Ο γύρος του κόσμου. Ταξίδι στη Λαπωνία κ.τ.λ.

Οι αναγνώσται μας θα έχουν άκουσει ώριμμένος να γίνεται λόγος για έναν από τους καλύτερους ποιητές της Γαλλίας, το Ρενιάρ. Ίσως μάλλον να έχουν διαβάσει σε μετάφραση και μερικά από τα έργα του. Η ζωή όμως αυτού του ποιητού θα τους εινε έντελως άγνωστη.

Και όμως, η ζωή του Ρενιάρ εινε εξαιρετικά ενδιαφέροντα. Ο Γάλλος ποιητής είχε πολλές περιπέτειες, έφτασε μεγάλους, έκανε ταξείδια τέτοια, που τον κατατάσσουν ανάμεσα στους πιο ιδιορρυθμούς κομπογυριστάς. Γι' αυτό θα διηγηθούμε σήμερα τα σπουδαιότερα και τα δραματικότερα σημεία της.

Ο Ρενιάρ ήταν υιός ενός αγαθού άστυ, ο οποίος είχε κάνει σημαντική περιουσία στη Χάλλη από το εμπόριο των παστών ψαριών. Ο ποιητής, σε νεαρή ακόμη ηλικία, κληρονόμησε όλη την πατρική περιουσία, για να την ξεκοχάλλει αγριώς. Ήταν καλοκαίρι μόνος, ντυνόταν πολύ κομψά, είχε εθισμό και ξένοιαστο χαρακτήρα, διψούσε τις περιπέτειες. Απεφάσισε λοιπόν να ταξιδέψει.

Άμέσως μετά το θάνατο του πατέρα του, ο Ρενιάρ έφυγε για την Ιταλία. Αρχετόν καθό εφησε εκεί μια όμορφη ζωή, με περιπάτους με γόνδολες στο κανάλια της Βενετίας, με παρασιτικούς έρωτες, με γλέντια, με μασοκαρές Ναπολιτάνικες. Στο τέλος, μια μέρα, συνήτησε στη Βολωνία μια όμορμητά κοίρα, για την οποία από την πρώτη στιγμή αισθανθήκε σφοδρό αίσθημα.

Η Βολωνέτα αυτή λεγόταν Ισαβέλλα και ήτανε υπερδύως όμορφη. Η καρδιά του ποιητού έφούντωσε άμέσως. Καθώς στά μάτια του η όμορφη αυτή γυναίκα επρόβαλε σαν ένα ξαναζωντανεμα των μοντέλων του Κορρεζιάν και του Ντά Βίντο. Αυτογύως όμως η Ισαβέλλα ήταν παντρεμένη και ο άνδρας της εξαιρετικά ζηλότυπος άνθρωπος. Παρακολούθους άγριως τις κινήσεις της γυναίκας του, την επέλεκε διαρκώς. Μολαταύτα η Ισαβέλλα δεν φάνηκε αδιάφορη στο αίσθημα του Ρενιάρ. Μά δεν τοίμοιες καθόλου να εκδηλωθή. Φοβόταν τον άνδρα της...

Έξαφνα, λίγες μέρες αργότερα, η Ισαβέλλα κι' ο σύζυγός της έφυγαν για τη Ρώμη. Ο ποιητής τους άκολουθησε. Η ίδια όμως άποτυχία τον περιέμενε κι' εκεί, όπως και στη Γένοβα, όπου πήγε σε λίγο η Ισαβέλλα με τον άνδρα της.

Ο Ρενιάρ είχε άπειλα παιδιά και αποφάσισε να γυρίσει στη Γαλλία. Η τύχη όμως θέλησε ώστε η όμορφη Ιταλίδα να βρεθή εκείνο στο ίδιο καράβι μαζί του. Ταξείδευε κι' αυτή μαζί με τον άνδρα της στη Γαλλία. Η έλπίδες του ποιητού ξαναζωντανεψαν τότε. Το ταξίδι ήταν όμορφο και ο Ρενιάρ ήταν βέβαιος ότι αυτή τη φορά θα πετύχαινε κάτι.

Την εποχή εκείνη — ο Ρενιάρ έζησε στο 18ο αιώνα — η Μεσόγειος ήταν γεμάτη από πειρατικά σκάφη. Οι φοβερότεροι πειρατά ήταν οι Άλγερνιοι. Με τις περιφάνεις φρεγάτες τους διέσχζαν άβρομτητα και φοβερά τα γλιαννα νερά της Μεσογείου, σκορπίζοντας παντού τον τρόμο και την καταστροφή. Μία τέτοια πειρατική φρεγάτα βρέθηκε ξάφνου επάνω στο δρόμο του καραβιού, με το οποίο ταξείδευε ο Ρενιάρ και η αγαπημένη του Ισαβέλλα. Οι πειρατά έφραξαν μία κανονιά στο καράβι για να σταματήση. Μά ο πλοίαρχος του καραβιού ήταν ένας γενναίος της θάλασσας, που δεν ένοούσε να παραδοθή χωρίς μάχη.

Η μάχη στάθηκε σύντομη. Οι πειρατά ήταν ισχυρότεροι και σε λίγο έγιναν κείνοι του πλοίου. Διήρασαν όλα τα εμπόρευματα που περιείχε και πήραν μαζί τους για αιχμαλώτους όλους τους επιβάτας και το πλήρωμα. Ανάμεσα σ' όλους αυτούς ήταν ο Ρενιάρ, ένας φίλος του Φερκού, με τον οποίο συνταξείδευε, και η όμορφη Ισαβέλλα με τον άνδρα της. Η φρεγάτα των πειρατών τράβηξε κατόων για το Άλγέριο,

όπου οι νικητά έβγαλαν τους αιχμαλώτους των στο άνηρωποτάζαρο και τους πούλησαν για σκλάβους!

Οι πειρατά δεν έκαναν καμιά διάκριση στο ξεπούλημα των αιχμαλώτων τους. Κι' έτσι, ένας μετής διάλεξε κι' άγόρασε την όμορφη Ισαβέλλα, το Ρενιάρ και το φίλο του, όχι όμως και τον άνδρα της Ισαβέλλας, τον όποιον άγόρασε ένας άλλος Άλγερνίος για να δουλεύει στα χτήματά του!

Ο μετής έκλεισε την καινούρια σκλάβά του στο χωριό του και έστειλε τους σκλάβους του να δουλεύουν σε ένα χτήμα του. Απ' εδίο και πέρα αρχίζει να πλέκται ένα δόκλιχο μυθιστόρημα.

Σε λίγον καιρό ο Ρενιάρ μπήκε στην ιδιαίτερα κωρησία του μπέη, στο κανάκι του. Αυτό τον έχασοιό της υπερβολικά, γιατί ήξερε ότι η όμορφη Ισαβέλλα βρισκόταν εκεί. Μά περνούν άρκετές μέρες και δεν μπορεί να τη συναντήσει άζωμυ. Η άνησυχία του δεν περιγράφεται...

Τέλος την βλέπει μία μέρα ανάμεσα στους φρούκους, από τους οποίους εινε γεμάτος ο κήπος του σεραγιού. Η Ισαβέλλα εινε ντυμένη με έναν άλλο-κοτε τράδο, μιιά Εθιοπία και μιιά πάν τις γυναίκες του Άλγερνίου. Το επάνω μέρος του προσώπου της εινε σκεπασμένο με ένα όμορφο μαύρο πέλλο.

Ο Ρενιάρ την πλησίαζε άμέσως και της μιλάει. Έτσι μπαίνει από το στόμα της μερικά πράγματα που τον άναστατώνουν κυριολεκτικώς. Ο μετής έχει έρωτευθή την όμορφη Ιταλίδα. Την καλομεταχειρίζεται μέσα στο χωριό, την έχει ξεχωρίσει από τις άλλες, της έχει δώσει μια γορπά σκλάβά για να την υπηρετή. Μά έχει γίνει υπερβολικά όηλος, γιατί ήπει να ανταγαπάται. Η Ισαβέλλα τον απεχθάνεται, καταλαβαίνει όμως ότι η ύπομνη του μπέη θα εξαντληθή μέσα με την ή-μερα και τότε:...

Τά διηγήται αυτά η Ισαβέλλα στο Ρενιάρ και δάκρυα νύγιουν τη φωνή της. Ο ποιητής συγκινείται, μά αναγκάζεται να φύγη από κοντά της, γιατί στην άκρη της δενδροστοιχίας επρόβαλε η γορπά σκλάβά, για την οποία του έχει μιλήσει η αγαπημένη του. Στά κονάκια του μπέη τον άκούει το είδος η σκλάβες κάνοιν και τον κατασκοπο το άρέντη.

Ο Ρενιάρ δεν έχει άλλη σκέψη, παρά πως να έλευθερώσει την αγαπημένη του. Την βλέπει κάθε τόσο, με χλιώς άνδρικός, και την παρηγορεί. Μά αυτό δεν άρκει. Πρέπει να την σώση άπ' εκεί μέσα! Νύχτες δόκλιχες ο ποιητής μιιά με το φίλο του Φερκού, σχεδιάζουν τη δραπέτευση τους. Το πράγμα εινε πολύ δύσκολο, μά και οι δύο Γάλλοι εινε τολμηροί και η όμορφη Ιταλία ακόμη περισσότερο.

Τέλος μιιά νύχτα βρισκουν την είκαρία, το σκάνε και έπειτα από μεγάλους κινδύνους και άπάνταστες περιπέτειες, φτάνουν, μαζί και οι τρεις στη ζώνη της Γαλλικής κατοχής της Βαρβαρίας. Από κει φεύγουν άμέσως για τη Γαλλία. Μέσα στις περιπέτειες τους αυτές, ο ποιητής και η Ισαβέλλα έχουν αγαπηθή περισσότερο. Και αποφασίζουν έπειτα από δύο μήνες να παντρευτούν. Κανένα εμπόδιο δεν μπορεί να χωρήσει στο γάμο τους. Ο άνδρας της Ισαβέλλας μπορεί σε πεί να θεωρηθή νεκρός. Ήταν άδύνατο να φύγη από τά βάρη της Άλγερίας.

Μά άξαφνα έρχεται το άναπάντεχο. Ο σύζυγος κατορθώνει κι' αυτός να δραπέτευση και να φτάση στη Γαλλία. Έκει μπαίνει το τί είχε συμβή με τη γυναίκα του. Την αγαπά πάντοτε τρελλά. Καί την τελευταία στιγμή, που ο Ρενιάρ και η Ισαβέλλα εινε έτοιμοι να στεφανωθούν στην εκκλησία, ο Ιταλός παρουσιάζεται μπροστά τους και παίρνει μαζί του τη γυναίκα του! Το πράγμα καταντά πεί άσως μυθιστόρημα!...

Ο Ρενιάρ, για να ξεχάση τη θλίψη του, αρχίζει καινούργιες περιπέτειες. Πάντα μαζί με το φίλο του Φερκού, αναλαμβάνει ένα μακρινό ταξίδι. Πάει στο Άμστερνταμ, στο Ρότερ-

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Karl Marx

λο, μά και οι δύο Γάλλοι εινε τολμηροί και η όμορφη Ιταλία ακόμη περισσότερο.

Τέλος μιιά νύχτα βρισκουν την είκαρία, το σκάνε και έπειτα από μεγάλους κινδύνους και άπάνταστες περιπέτειες, φτάνουν, μαζί και οι τρεις στη ζώνη της Γαλλικής κατοχής της Βαρβαρίας. Από κει φεύγουν άμέσως για τη Γαλλία. Μέσα στις περιπέτειες τους αυτές, ο ποιητής και η Ισαβέλλα έχουν αγαπηθή περισσότερο. Και αποφασίζουν έπειτα από δύο μήνες να παντρευτούν. Κανένα εμπόδιο δεν μπορεί να χωρήσει στο γάμο τους. Ο άνδρας της Ισαβέλλας μπορεί σε πεί να θεωρηθή νεκρός. Ήταν άδύνατο να φύγη από τά βάρη της Άλγερίας.

Μά άξαφνα έρχεται το άναπάντεχο. Ο σύζυγος κατορθώνει κι' αυτός να δραπέτευση και να φτάση στη Γαλλία. Έκει μπαίνει το τί είχε συμβή με τη γυναίκα του. Την αγαπά πάντοτε τρελλά. Καί την τελευταία στιγμή, που ο Ρενιάρ και η Ισαβέλλα εινε έτοιμοι να στεφανωθούν στην εκκλησία, ο Ιταλός παρουσιάζεται μπροστά τους και παίρνει μαζί του τη γυναίκα του! Το πράγμα καταντά πεί άσως μυθιστόρημα!...

